

БРАТЯ ГРИМ МЪЖЪТ В ПЛУГА

Превод от немски: Цочо Бояджиев, 2009

chitanka.info

В Мети, в Лотарингия живеел благороден рицар на име Александър с красивата си и добродетелна жена Флорентина. Този рицар решил да предприеме поклонническо пътуване до Светия гроб и като не успяла да го откаже от това пътуване, натъжената му жена му ушила бяла риза с червен кръст и му препоръчала да я носи. Рицарят заминал за онези земи, бил пленен от неверниците и запрегнат заедно с другарите си по нещастие в един плуг; те били принудени да орат полето, подкарвани със силни камшични удари, които разкървавявали телата им. По чудо онази риза, която Александър получил от жена си и която той постоянно носел, оставала чиста и неопетнена, и нито дъждът, нито потта, нито кръвта ѝ навреждали; тя и не се скъсала. Самият султан научил за това странно събитие и разпитал роба подробно за името, произхода му и кой му е дал ризата. Рицарят му разказал всичко, а също, че „ризата имам от добродетелната си жена; това, че тя остава бяла, ми говори за нейната неотстъпна вярност и целомъдреност“. Това съобщение пробудило любопитството на езичника и той решил да прати тайно един от хората си в Метц; той трябвало да се опита да съблазни жената на рицаря, като за тази цел не пести пари и имущество; и така ще се види дали ризата ще промени цвета си. Чужденецът пристигнал в Лотарингия, осведомил се за жената и ѝ разказал какви страдания търпи мъжът ѝ сред езичниците; тя много се натъжила, ала се държала така добродетелно, че след като пръснал всичките си пари, пратеникът се върнал в Турция, без да изпълни заръката. Скоро след това Флорентина надянала поклоннически дрехи, взела една арфа, на която умеела да свири, и поела след езичника, когото настигнала във Венеция, и продължила с него към земите на неверниците, без той да успее да я познае под променената одежда. Като пристигнали в двора на краля езичник, поклонникът го омаял с песни и свирни дотам, че му принесли големи дарове. Поклонникът ги отказал и помолил да му дадат само един от пленените християни, дето крачели в плуга. Молбата ѝ била приета и Флорентина се отправила, без да бъде разпозната, към пленниците, додето най-сетне стигнала до плуга, в който бил впрегнат милият ѝ мъж. Тя поискала и получила тъкмо този пленник, двамата прекосили морето и стигнали благополучно в Германия. На два дена път преди Метц поклонникът казал на Александър: „Братко, тук пътищата ни се разделят, дай ми за спомен парченце от ризата, за която разправят

такива чудеса, та и аз да мога да разказвам за нея и да доказвам разказа си.“ Рицарят се съгласил, отрязал парче от ризата си и го подал на поклонника; след което двамата се разделили. Флорентина пристигнала по по-кратък път цял ден по-рано в Metz, надянала обичайните си женски одежди и зачакала пристигането на съпруга си. Когато той дошъл, жена му го посрещнала с цялата си нежност; скоро обаче приятели и роднини започвали да подшушват в ушите му, че в продължение на дванадесет месеца Флорентина е бродила по света като лека жена и никой не бил чул нищо за нея. Александър пламнал от гняв и по време на едно пиршество публично обвинил жена си за водения от нея живот. Тя мълчаливо излязла от залата, отишла в стаята си, облякла поклонническите дрехи, които носела по онова време, взела арфата в ръка и когато показала отрязаното парче от ризата, се разкрило коя е била и че именно тя, преоблечена като поклонник, е освободила мъжа си от плуга. Тогава обвинителите ѝ млъкнали, паднали в нозете на благородната жена, а съпругът ѝ я помолил през сълзи за извинение.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.